

สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของโรงเรียนสอนเด็ก
ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

THE STATE AND PROBLEMS TO CURRICULUM IMPLEMENTING HEALTH
AND PHYSICAL EDUCATION LEARNING SUBSTANCE IN THE BASIC
EDUCATION CURRICULUM B.E.2544 IN THE SCHOOLS FOR HEARING
IMPAIRED STUDENTS IN NORTHEASTERN REGION

เกษแก้ว บุญบาล (Kaskaew Boonban)*
ดร.ดำรัส ดาราศักดิ์ (Dr.Damras Darasak)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2550 ของโรงเรียนสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยศึกษากับกลุ่มเป้าหมายจากโรงเรียนทั้งหมด จำนวน 6 โรงเรียน คือ โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดอุดรธานี โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดมุกดาหาร โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสุรินทร์ โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดชัยภูมิ โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด และโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดขอนแก่น แยกเป็นผู้บริหารโรงเรียนละ 9 คน ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาโรงเรียนละ 5 คน ส่งแบบสอบถามไปทั้งหมด จำนวน 84 ฉบับ ได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ จำนวน 84 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของข้อมูลทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามจำนวน 50 ข้อ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยและสภาพการณ์ต่างๆ ภายในโรงเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย

ผลการวิจัยพบว่า

สภาพการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ทั้ง 5 ด้าน พบว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และสภาพปัญหาการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นด้านการบริหารและบริการหลักสูตร พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

คำสำคัญ : สภาพและปัญหากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
Keywords : The State and Problem, Health and Physical Education, Hearing Impaired Students Schools

* นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

** รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ABSTRACT

The purpose of the present survey research was to study the state of implementing health and physical education learning substance in the Basic Education Curriculum B.E. 2544 (2001) in the schools for hearing impaired students in Northeastern Region during the 2007 academic year. The target group consisted of 84 respondents from the 6 schools for hearing impaired students in Udonthani, Mukdaharn, Surin, Chaiyapum, Roi-et, and Khon Kaen. The respondents were comprised of 9 administrators from each school and 5 teachers who taught the health and physical education learning substance in each of the schools. A questionnaire was sent to the each of the 84 respondents for data collection and all (100%) were completed and returned. Joint 50 To be confident 0.94 The questionnaire focused on 5 aspects of curriculum administration and service, the conduct of learning activities in accordance with the curriculum, support for the implementation of the curriculum, measurement and evaluation, and other factors relating to school situation. The collected data were analyzed by means of percentage, arithmetic mean, standard deviation and distribution coefficient.

The findings:

On the state of implementing the health and physical education learning substance in accordance with the Basic Education Curriculum B.E. 2544 (2001) on 5 aspects it find out that was practiced at a "high" level; and On the problems concerning the implementation of health and physical education substance in the schools, it find out that was at a "low" level; to exempt Problems concerning curriculum administration and service was at a "moderate" level;

1. บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาเด็กให้มีคุณภาพ มีความสามารถที่จะปรับตัวได้ และเด็กทุกกลุ่มทุกคนต้องได้รับความเสมอภาคทางโอกาสที่จะได้รับการศึกษาตามสิทธิขั้นพื้นฐานที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ว่า "บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอภาคในการได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่รัฐต้องจัดขึ้นด้วยวิธีที่เหมาะสมอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพไม่น้อยกว่าสิบสองปี คนพิการเป็นทรัพยากรบุคคลของสังคมหากได้รับการส่งเสริมอย่างถูกต้อง จะเป็นผู้มีความรู้ความสามารถมีศักยภาพที่จะประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้ และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข เด็กพิการจัดอยู่ในผู้ด้อยโอกาสในสังคม แต่เดิมพระราชบัญญัติประถมศึกษาภาคบังคับในปี พ.ศ.2478 ยกเว้นให้เด็กพิการไม่ต้องเข้าเรียนซึ่งเป็นเหตุให้คนพิการขาดโอกาส

ทางการศึกษา ต่อมาในปี 2543 กระทรวงศึกษาธิการมีประกาศให้ใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ เน้นให้การศึกษาแก่คนพิการ โดยกำหนดว่า "รัฐพึงจัด และสนับสนุนผู้ยากไร้ ผู้มีความผิดปกติ ทางร่างกาย จิตใจ หรือสังคม และผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาให้ได้รับการศึกษาโดยทั่วถึง"การจัดการศึกษาให้เด็กพิการได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่าย ประกอบด้วยนักวิชาชีพทางการแพทย์ นักจิตวิทยา ผู้บริหารการศึกษา และครู ทั้งครูการศึกษาพิเศษ และครูสอนในห้องเรียนปกติ เป้าหมายสูงสุดของการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ คือ การส่งเสริมให้คนพิการแต่ละคนสามารถพัฒนาไปได้เต็มที่ตามศักยภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม ภาคภูมิใจในตนเอง และสามารถดำรงชีวิตในสังคมร่วมกับคนปกติได้อย่างมีความสุขในการจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนั้น สิ่งที

ต้องคำนึงถึงคือระดับการได้ยิน อายุที่เริ่มสูญเสียการได้ยิน และครูการศึกษาพิเศษ เป็นบุคคลที่จะขาดเสียมิได้ เด็กเหล่านี้ต้องเรียนภาษามือ การสะกดนิ้วมือ การอ่าน คำพูด (อ่านริมฝีปาก) เด็กเหล่านี้ขาดความเข้าใจในสิ่งที่ เป็นนามธรรม และความซับซ้อนในความสละสลวยของ ภาษาการสื่อสารกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต้องอาศัยการสื่อสารหลายแบบทั้งคำพูด ท่าทาง สีหน้า (ศรียา นิยมธรรม, 2538) การจัดการเรียนการสอนหรือ การจัดกิจกรรม ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการสอนวิชาพลศึกษาจะต้องมีปริมาณ ที่เป็นสัดส่วนพอเหมาะจึงจะทำให้เด็กเกิดการพัฒนา ไม่เบียดเบียนต่อการเรียนการสอน องค์ประกอบต่างๆ เหล่านี้มีความสอดคล้องกับการพัฒนาและความต้องการ ของนักเรียนจะทำให้ทราบถึงปัญหาการเรียนการสอนซึ่ง ส่งผลให้การจัดการศึกษาทางด้านสุขศึกษาและพลศึกษา บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่คาดหวังไว้

ด้วยเหตุนี้การเข้าใจถึงสภาพและปัญหาการใช้ หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จึงมีความสำคัญและจำเป็นเพื่อจะได้ทราบข้อมูลต่างๆ อันเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาให้บรรลุตาม จุดมุ่งหมายต่อไปการศึกษาครั้งนี้จึงได้ทำการศึกษาสภาพ และปัญหาการใช้หลักสูตรของกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา ของโรงเรียนสอนเด็กที่มีความ บกพร่องทางการได้ยิน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อันจะเป็นแนวทางให้ทราบถึงสภาพและปัญหาในด้าน การใช้หลักสูตรมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้เพื่อจะได้นำผล การวิจัยไปปรับปรุงและพัฒนาการใช้หลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษาของโรงเรียนสอนเด็กที่มีความ บกพร่องทางการได้ยิน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป

2. คำถามในการวิจัย

สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระ การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของโรงเรียนสอนเด็กที่มี

ความบกพร่องทางการได้ยิน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นอย่างไร

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของโรงเรียน สอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

4.1 สภาพการใช้หลักสูตร หมายถึง ระดับ สภาพการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเรียนการสอนตาม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่ม สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านบริหารและบริการหลักสูตร ด้านการ ดำเนินการเรียน การสอนตามหลักสูตร ด้านงานสนับสนุน และส่งเสริมการใช้หลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยและสภาพการณ์ต่างๆ ภายในโรงเรียน

4.2 ปัญหาการใช้หลักสูตร หมายถึง ระดับ ปัญหาในการดำเนินการในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา ทั้ง 5 ด้าน

4.3 กลุ่มการเรียนรู้สาระสุขศึกษาและ พลศึกษา หมายถึง สาระการเรียนรู้กลุ่มหนึ่งในจำนวน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามโครงสร้างหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

4.4 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง หลักสูตรแกนกลางของประเทศที่มีโครงสร้างของ หลักสูตร มีลักษณะที่สามารถยืดหยุ่น เป็นมาตรฐาน การเรียนรู้ในภาพรวม 12 ปี ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 จนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

4.5 โรงเรียนสอนเด็กที่มีความบกพร่องทาง การได้ยิน หมายถึง โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอน สำหรับเด็กที่สูญเสียการได้ยินมีทั้งแบบประจำและไปกลับ จำนวน 6 โรงเรียน คือ โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดอุดรธานี มุกดาหาร สุรินทร์ ชัยภูมิ ร้อยเอ็ด และโรงเรียนโสตศึกษา จังหวัดขอนแก่น

4.6 ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หรือผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่รองผู้อำนวยการ (ตามคำสั่งโรงเรียน) หัวหน้าฝ่าย/งาน ในโรงเรียนสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

4.7 ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา หมายถึง บุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

5. วิธีการดำเนินการวิจัย

5.1 กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้บริหารและครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 6 โรงเรียน จำนวน 84 คน แบ่งเป็น ผู้บริหาร 54 คน ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา 30 คน

5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ชุดๆ ละ 50 ข้อ คือสำหรับผู้บริหาร 1 ชุด และครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา 1 ชุด มีลักษณะทั้งแบบสอบถามปลายเปิดและปลายปิด แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 สภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist) ตอนที่ 2 สอบถามสภาพปัญหาการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) มี 5 ระดับ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ทั้ง 5 ด้าน ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

5.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือโดยทำการศึกษาข้อมูลและขอบเขตของสภาพและปัญหาของการใช้หลักสูตรจากเอกสาร ตำรา หนังสือ งานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง เรียบเรียงเพื่อกำหนดโครงสร้างเครื่องมือสร้างแบบสอบถามเพื่อให้สอดคล้องกับประเด็นของแบบสอบถาม ทั้ง 5 ด้าน จำนวน 50 ข้อ และกำหนดกรอบความคิดตามวัตถุประสงค์การวิจัย เสนอต่ออาจารย์ที่

ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำ แล้วนำมาสร้างแบบสอบถาม

การหาคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ไปตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา เมื่อแก้ไขตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญแล้วได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้บริหารและครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในภาคเหนือ 3 โรงเรียน คือ โรงเรียนโสตตูลสารสุนทร โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดตาก และโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ เมื่อตรวจสอบความเชื่อมั่นแล้วพบว่ามีความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.94

2.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถาม ฉบับที่ผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 6 โรงเรียน คือ โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดอุดรธานี มุกดาหาร ชัยภูมิ ร้อยเอ็ด สุรินทร์ และโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดขอนแก่น และขอความอนุเคราะห์ให้ส่งแบบสอบถามกลับคืนผู้วิจัย โดยใส่ซองที่ผู้วิจัยจัดเตรียมให้

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาค่าดังนี้ ค่าเฉลี่ย (X) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V) โดยมีการกำหนดน้ำหนักของการตอบแบบสอบถาม เป็น 5 ระดับ ดังนี้ 1) ระดับปฏิบัติ/ระดับปัญหามากที่สุด (5 คะแนน) 2) ระดับปฏิบัติ/ระดับปัญหามาก (4 คะแนน) 3) ระดับปฏิบัติ/ระดับปัญหามาก (3 คะแนน) 4) ระดับปฏิบัติ/ระดับปัญหาน้อย (2 คะแนน) 5) ระดับปฏิบัติ/ระดับปัญหาน้อยที่สุด (1 คะแนน)

7. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมมีการปฏิบัติการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับมาก ($X = 3.83$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) ด้าน

การดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร ($X = 4.01$)
2) ด้านการวัดและประเมินผล ($X = 3.91$) 3) ด้านปัจจัย
และสภาพการณ์ต่างๆ ภายในโรงเรียน ($X = 3.86$)
4) ด้านบริหารและบริการหลักสูตร ($X = 3.74$) 5) ด้าน
งานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ($X = 3.65$)

ปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับน้อย
($X = 2.30$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจาก
มากไปน้อย ได้แก่ 1) ด้านงานสนับสนุนและส่งเสริม
การใช้หลักสูตร ($X = 2.37$) 2) ด้านการดำเนินการเรียน
การสอนตามหลักสูตร ($X = 2.28$) 3) ด้านปัจจัยและ
สภาพการณ์ต่างๆ ภายใน ($X = 2.23$) 4) ด้านการวัดและ
ประเมินผล ($X = 2.11$) ซึ่งอภิปรายเป็นรายละเอียด
ดังต่อไปนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้บริหารส่วนใหญ่
เป็นเพศหญิง ร้อยละ 55.6 อยู่ในช่วงอายุ 25- 34 ปี
ร้อยละ 40.7 มีอายุราชการ 10-19 ปี ร้อยละ 42.6
มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 75.9 ส่วนใหญ่มี
ตำแหน่งหัวหน้างานหรือหัวหน้าฝ่าย ร้อยละ 75.9
ส่วนด้านครูผู้สอนผู้ตอบแบบสอบถามเป็นชายและหญิง
ร้อยละ 50 อยู่ในช่วงอายุ 26-34 ปี ร้อยละ 50 มีอายุ
ราชการ 10-19 ปี ร้อยละ 50 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี
ร้อยละ 73.3 ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ร้อยละ 3.3
ระดับปริญญาโท ร้อยละ 20.0 ส่วนใหญ่ไม่มีวุฒิทาง
สุขศึกษาและพลศึกษา ร้อยละ 66.7 มีวุฒิทางสุขศึกษา
และพลศึกษา ร้อยละ 33.33 มีประสบการณ์ในการสอน
กลุ่มสาระ ฯ 1-5 ปี ร้อยละ 73.3

2. สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรกลุ่ม
สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของโรงเรียนสอน
เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยภาพรวม
ทั้ง 5 ด้าน ($N = 84$) พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
($X = 3.83$) ด้านปัญหา โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย
($X = 2.30$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่าในด้านบริหาร
และบริการหลักสูตรมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

3. สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระ
การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของโรงเรียนสอนเด็กที่มี
ความบกพร่องทางการได้ยิน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โดยภาพรวมทั้ง 5 ด้าน
($N = 54$) พบว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($X = 3.84$)
และเมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่าในทุกด้านต่างก็มีสภาพ
การใช้หลักสูตรอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านปัญหา
โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($X = 2.29$) และเมื่อจำแนก
เป็นรายด้านพบว่าในทุกด้านต่างก็มีสภาพปัญหาอยู่ใน
ระดับน้อย

4. สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรกลุ่ม
สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของโรงเรียน
สอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระ
การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยภาพรวมทั้ง 5 ด้าน
($N = 30$) โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
($X = 3.82$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่าต่างก็มีสภาพ
การปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านปัญหา
โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($X = 2.32$) และเมื่อพิจารณา
เป็นรายด้านพบว่า มีปัญหาด้านบริหารและบริการ
หลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง ($X = 2.57$)

8. สรุปและอภิปรายผล

จากผลการวิจัยนำมาอภิปรายผลดังนี้

8.1 ด้านบริหารและบริการหลักสูตร ผลการ
วิจัยพบว่า โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
($X = 3.74$) สภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($X = 2.51$)
ได้แก่ มีการจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์
ที่สอดคล้องกับความต้องการของครูผู้สอน มีการศึกษา
หลักสูตรด้วยตนเอง มีการวางแผนงานสอดคล้องตาม
หลักการและโครงสร้างของหลักสูตร อาจเป็นเพราะว่า
ปัจจุบันมีการปฏิรูปการเรียนรู้ให้เหมาะสม ส่งเสริมให้ครู
ผู้สอนมีส่วนร่วมในการดำเนินการบริหารและบริการ
หลักสูตร เปิดโอกาสให้ครูได้ศึกษาและวางแผนหลักสูตร

ด้วยตนเอง ครูได้รับมอบหมายงานพิเศษอื่นที่ไม่ใช่งานสอน การบริหารงานในโรงเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอนของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ครูได้รับการนิเทศติดตามผลการสอนจากฝ่ายวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพฑูรย์ ทองหอม (2528) ประสพ โพธิสม (2535) ประสาท ชันชัยภูมิ (2538) ที่พบว่า ผู้บริหารมีการบริหารหลักสูตรที่เหมาะสม โดยให้ความสำคัญด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติเท่าๆ กัน ครูได้รับมอบหมายงานพิเศษอื่นที่ไม่ใช่งานสอน การบริหารงานในโรงเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอนของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ครูได้รับการนิเทศติดตามผลการสอนจากฝ่ายวิชาการ ครูจำนวนคาบสอนมากเกินไป ทำให้มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยได้ขัดแย้งกับงานวิจัยของ มยุรี สิงห์แก้ว (2540) ที่พบว่า ผู้บริหารควรนิเทศติดตามผลการสอนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อนำผลการนิเทศมาพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เนื่องจากโรงเรียนที่สอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เป็นโรงเรียนเฉพาะความพิการ บุคลากรของโรงเรียนต้องดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดผู้บริหารจึงต้องมีการนิเทศการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ครูนำผลที่ได้จากการเรียนการสอนไปปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนยิ่งขึ้น

8.2 ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวม ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($X = 4.01$) สภาพปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($X = 2.28$) ได้แก่ ครูมุ่งเน้นให้นักเรียนรู้คุณค่าของกีฬา การออกกำลังกายและการรักษาสุขภาพ ครูมีความรู้ความเข้าใจและทักษะในกลุ่มสาระการเรียนรู้การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษามีการจัดครูเข้าสอนตรงตามคุณวุฒิวิชาเอก ส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับจุดประสงค์ เนื้อหา สภาพแวดล้อมและความสามารถของผู้เรียน แผนการจัดการเรียนรู้มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ ระบุสื่อการเรียนรู้ที่ชัดเจน กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้ครอบคลุมพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย

และจิตพิสัย มีการจัดทำแผนการเรียนรู้ที่ครอบคลุมมาตรฐานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ เนื่องจากนักเรียนมีข้อจำกัดในการเรียนรู้ครูผู้สอนจึงต้องมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ระบุสื่อการเรียนการสอนที่ชัดเจน เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมศักดิ์ วัชรเสถียร (2538) กรมวิชาการ (2544) บุญนาค คำมูลศรี (2537) ที่พบว่า การจัดครูเข้าสอนตรงตามความถนัด ความสนใจ ตรงตาม คุณวุฒิทางการศึกษา แผนการจัดการเรียนรู้มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ ระบุสื่อการเรียนรู้ที่ชัดเจน กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้ครอบคลุมพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย มีการจัดทำแผนการเรียนรู้ที่ครอบคลุมมาตรฐานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

8.3 ด้านสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($X = 3.65$) สภาพปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($X = 2.37$) ได้แก่ ครูมีส่วนร่วมในการประชุมชี้แจงเพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรภายในโรงเรียน มีการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ ครูได้นำข้อมูลจากการนิเทศติดตามผลมาปรับปรุงในการเรียนการสอน มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างโรงเรียน ครูมีการวางแผนการใช้งบประมาณทั้งก่อนสอน ระหว่างสอน และหลังสอน มีสนามกลางแจ้ง และในร่มเพียงพอเหมาะสมสำหรับการเรียนการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญนาค คำมูลศรี (2537) พนมพร สิริวัฒนวงศ์ (2546) ที่พบว่า ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนและโครงการนิเทศ มีการติดตามผลการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอจากฝ่ายวิชาการ และนำข้อมูลที่ได้จากการนิเทศมาพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกันกับครูผู้สอน ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ อุซุกร เหมหอม (2547) ที่พบว่า ครูไม่มีเวลาในการการจัดเตรียมการสอนและจัดทำสื่อการเรียนการสอน ทำให้ครูส่วนใหญ่ยึดแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งจัดโดยสำนักพิมพ์ต่างๆ เนื่องจากครูพลศึกษาส่วนใหญ่ต้องไปตัดสินกีฬา ที่มีการจัดการแข่งขันในระดับต่างๆ ส่วนครูกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาใน

โรงเรียนสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนั้น ส่วนมากจะทำหน้าที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนเป็นหลัก เพราะการแข่งขันกีฬาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนั้น มีการจัดการแข่งขัน 2 ครั้งใน 1 ปี

8.4 ด้านการวัดและประเมินผล ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมมีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($X = 3.91$) สภาพปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($X = 2.11$) ได้แก่ ส่งเสริมให้ใช้วิธีการวัดผลและประเมินผลที่หลากหลาย ให้มีการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลครอบคลุมทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย มีการกำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียน การสอนที่ชัดเจน การร่วมกิจกรรมและนำผลการวัดและประเมินผลไปปรับปรุงการเรียนการสอน เนื่องจากนักเรียนในโรงเรียนสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีการเรียนรู้ได้ช้ากว่าปกติ มีความจำระยะสั้น ดังนั้นในการวัดและประเมินผลจึงต้องมีการประเมินผลทุกแผนการจัดการเรียนรู้มีรูปแบบในการประเมินที่หลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน มีการสร้างความเข้าใจเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนตามแนวของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2544 สอดคล้องกับงานวิจัยของ เฉลิมชัย ขำแก้ว (2547) อุซุกร เหมหอม (2547) ที่พบว่า ครูผู้สอนในปัจจุบันได้รับการอบรมมีความรู้เพิ่มมากขึ้น จึงมีกระบวนการวัดและประเมินผลอยู่ตลอดเวลา ตรงตามวัตถุประสงค์ วิธีการวัดและประเมินผลหลากหลาย การร่วมกิจกรรมและนำผลการวัดและประเมินผลไปปรับปรุงการเรียนการสอน เนื่องจากนักเรียนในโรงเรียนสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีการเรียนรู้ได้ช้ากว่าปกติ มีความจำระยะสั้น ดังนั้นในการวัดและประเมินผลจึงต้องมีการประเมินผลทุกแผนการจัดการเรียนรู้มีรูปแบบในการประเมินที่หลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน ครูผู้สอนใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย และนำเอาผลการวัดและประเมินผลแจ้งให้นักเรียนทราบ และนำไปปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสม

8.5 ด้านปัจจัยและสภาพการณ์ต่างๆ ในโรงเรียน ผู้บริหาร ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมมีสภาพ

การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($X = 3.86$) สภาพปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($X = 2.23$) ได้แก่ มีการสนับสนุนการจัดทำสื่อการเรียนการสอน ที่เอื้อต่อการเรียนการสอนและเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน มีการจัดแหล่งวิทยากรต่างๆ เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสได้ศึกษาด้วยตนเอง ครูมีจำนวนคาบหรือชั่วโมงสอน/สัปดาห์ มีความเหมาะสม ครูจัดหาและจัดทำสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์มาใช้เป็นสื่อการเรียนรู้ เนื่องจากโรงเรียนสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเป็นโรงเรียนเฉพาะทาง โรงเรียนจึงมีการจัดการเรียนการสอนที่ตรงตามคุณวุฒิวิชาเอก เพื่อความเหมาะสมของการจัดการเรียน การสอน และได้รับงบประมาณสนับสนุนจากสำนักบริหาร งานการศึกษาพิเศษอย่างต่อเนื่อง ในโรงเรียนสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนั้นผู้บริหาร ครูผู้สอนมีการประสานงานกับชุมชนอย่างต่อเนื่อง เพราะทุกคนต้องให้ความสนใจและทำความเข้าใจ ใกล้ชิดกับเด็กนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เนื่องจากนักเรียนมีข้อจำกัดในการสื่อสาร และการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม ดังนั้นทุกฝ่ายจึงมีความร่วมมือซึ่งกันและกัน เป็นผลทำให้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสนาะ เสาร์ท้าว (2546) ที่พบว่า ครูส่วนใหญ่ได้รับการจัดตารางสอนตรงตามวิชาเอกทำให้มีประสบการณ์ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมาก ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ กรมพลศึกษา (2534) ประสพ โพธิสม (2535) จวีวรรณ พูนนาผล (2535) ที่พบว่า บุคลากร หรือครูผู้สอนไม่เพียงพอ ขาดอุปกรณ์ที่จำเป็น รวมทั้งขาดเอกสารหลักสูตรตำราเรียน ขาดความรู้เรื่องการผลิตสื่อการเรียนการสอน

สรุป จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า สภาพและปัญหาของการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของโรงเรียนสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($X = 3.83$) และปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($X = 2.30$) เนื่องจากโรงเรียนสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีการปฏิบัติงานตามขอบข่ายงานของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และส่งเสริมในด้านการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ โดยมีการจัดการเรียนร่วมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายร่วมกับวิทยาลัย

สารพัดช่าง เพื่อส่งเสริมอาชีพให้กับนักเรียน และเชิญวิทยากรในท้องถิ่นมาให้ความรู้ในด้านอาชีพให้กับนักเรียนในโรงเรียน

9. ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 แต่ละโรงเรียนในเชิงลึก เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนมากขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาหลักสูตรต่อไป

10. เอกสารอ้างอิง

- กรมพลศึกษา. (2534). รายงานศึกษาวิจัยและสรุปผลสัมมนาทางวิชาการเพื่อเกณฑ์มาตรฐานในการกำหนดบุคลากรงบประมาณ และสถานที่ในการพัฒนาพลศึกษาและกีฬาของสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษา ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : กองส่งเสริมพลศึกษา
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- ฉวีวรรณ พูนนาผล. (2535). สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครปฐม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เฉลิมชัย ชันแก้ว. (2547). สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บุญนาค คำมูลศรี. (2537). การติดตามการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประสพ โพธิ์สพ. (2535). การศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประสพ ชันชัยภูมิ. (2538). การนำหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) ไปใช้ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พนมพร สิริวัฒนวงษ์. (2546). สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ จังหวัดหนองบัวลำภู. รายงานการศึกษาอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ไพฑูรย์ ทองหอม. (2528). การจัดและการดำเนินการใช้โปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยเกษตรกรรม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มยุรี สิงห์แก้ว. (2540). การติดตามการใช้หลักสูตร ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในโครงการกลุ่มขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศรียา นิยมธรรม. (2538). ความบกพร่องทางการได้ยินผลกระทบทางจิตวิทยาการศึกษาและสังคม. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- สมศักดิ์ วัชนะเสถียร. (2538). การศึกษาสภาพและปัญหาการบริการหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาส การศึกษาระดับพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เสนาะ แสนท้าว. (2546). สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาระดับพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ระดับมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อุชุกร เข็มหอม. (2547). สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของครูผู้สอนกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนนำร่องและโรงเรียนเครือข่าย สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร. รายงานการศึกษาอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.